

den eventuelle Lovs Udstedelse maa blive denne og ikke Loven af 9de April 1851, der kommer til Anvendelse.

Til § 35.

I denne Paragraf er optaget en Bestemmelse om, at de Pensionister, hvis Pension er fastsat efter Loven af 9de April 1851 eller fremtidig bliver fastsat enten efter den nævnte Lov (nemlig i Genhold til det i Forflagets § 33 tagne Forbehold) eller efter den eventuelle Lov, og som indtil deres Afstedigelse have opbehaaret den i Kongeligt aabent Brev af 1ste Juni 1843 hjemlede, til Besiddelse af Søderstegnet for 25 Mars god Tjeneste knyttede Gave af 20 Kr. aarlig, skal beholde denne som Tillæg til deres Pension, saaledes at dette Tillæg udredes af den almindelige Fond ligesom selve Pensionen. Da dette allerede er Tilfældet med alle Paagjældende, der ere affledigede før August 1863, og da den paagjældende Dufør ved de senere Finantslove paa Marineministeriets Budget er bleven bevilget til alle Vedkommende, der ere blevne affledigede efter August Maaned 1863, og det altsaa tør forudsættes, at lignende Bevilling ogsaa fremdeles vilde blive given, gaar Forflaget i Birkeligheden kun ud paa den Omkostning, at Duførerne til de Pensionerede udgaa af Marineministeriets Budget og overføres paa Budgettet for Pensioneringen af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Stigstillende af Søen og Søværnet og for Invalidforsørgelsen, hvor de synes at have deres naturlige Plads. At Enken ikke kan være berettiget til at faa sin Pension forhøjet af Hensyn til, at Manden oppebar den nævnte Dufør, anses for en Selvsølg; men naar denne Dufør gaar over til

at blive behandlet som et Tillæg til Mandens Pension, og Enkens Pension ifølge Lovens almindelige Regel skal udgjøre $\frac{1}{4}$ af sidstnævnte, turde en udtrykkelig Bestemmelse som den i Slutningen af Paragrafen være nødvendig.

Til § 36.

Ligesom der ifølge Forflagets § 13 vil blive tillagt de Personer, som fremtidig blive Invalid, en større Invalidforsørgelse end hidtil, saaledes har man af de allerede anførte Grunde foreslaaet de nuværende Invalider tillagt en lignende Forhøielse.

Denne er fastsat paa samme Maade som i det den 30te Marts 1874 ved 2den Behandling i Folkethinget vedtagne, men paa Grund af Rigsdagens Slutning ikke videre behandlede Lovforslag, alene med Undtagelse af, at det her er foreslaaet, at Forsørgelserne efter §§ 17 og 18 i Lov af 9de April 1851 forhøies efter samme Regel som Forsørgelserne efter § 12 og 16.

Af hine Forsørgelser, som fortiden tilfammen udgjør henved 12,200 Rd., findes kun en enkelt (til Beløb 1,014 Rd. 64. s.), som overstiger 700 Rd.

Den foreslaaede Forhøielse anslaaes til at ville udgjøre:

For Forsørgelsen efter §§ 12 og 16	33,300 Rd.
— — — — 17 og 18	2,440 —
— ældre Pensioner og Understøttelser (Paragrafens Punkt 2).....	700 —

Salt 36,440 Rd.

Til § 37.

Denne Paragraf er optaget i Overensstemmelse med, hvad der blev udtalt i Betænkningen over det i sidste Samling indbragte Forslag.